

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **J. U.**, zast. Mgr. Dagmar Gločkové, advokátkou, se sídlem T. G. Masaryka 883/53, Karlovy Vary, proti žalovanému: **Krajský úřad Karlovarského kraje**, se sídlem Závodní 353/88, Karlovy Vary, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 13. 5. 2016, č. j. 17 A 64/2015 – 75,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Plzni rozsudkem ze dne 13. 5. 2006, č. j. 17 A 64/2015 – 75, zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal rušení rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 9. 2015, č. j. 2321/DS/15-5, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary ze dne 23. 6. 2015, č. j. 10034/OD-P/15, sp. zn. 25278/OD-P/14/Ka, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů a byla mu uložena pokuta 6.000 Kč a zákaz řízení všech motorových vozidel na 6 měsíců.

[2] Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížnost spojenou s návrhem na přiznání odkladného účinku. Stěžovatel návrh na přiznání odkladného účinku odůvodnil tím, že výkon rozhodnutí žalovaného pro něj představuje značnou újmu, neboť stěžovatel i jeho rodina jsou na jeho příjmu z výkonu řídicí taxislужby existenčně závislí a ztrátou možnosti řídit motorové vozidlo ztrácí stěžovatel a jeho rodina možnost obživy. Výkonem zákazu řízení všech motorových vozidel a provedením záznamu bodů v registru řidičů tak vzniká nenahraditelná újma nejen stěžovateli, ale i jeho rodině. Stěžovatel a jeho rodina se totiž mohou ocitnout ve finanční nouzi. Újma, která zákazem řízení motorových vozidel stěžovateli a jeho rodině vzniká, je podle jeho názoru závažnější než ta, která by mohla vzniknout jiným osobám. Výkon napadených rozhodnutí by tak pro stěžovatele znamenal nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku napadených rozhodnutí správních orgánů může vzniknout jiným osobám. V této souvislosti stěžovatel poukázal na usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 6/2012 – 43 a č. j. 4 As 8/2013 – 19.

[3] Stěžovatel dále uvedl, že se domáhá rovněž odložení záznamu bodů do registru řidičů, když rovněž tento důsledek rozhodnutí správních orgánů pro něj může mít velmi nepříznivý

a nevratný dopad. V této souvislosti stěžovatel poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2015, č. j. 6 As 263/2014 - 33.

[4] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil a ve svém vyjádření ke kasační stížnosti pouze uvedl, že krajský soud se s námitkami stěžovatele vypořádal v odůvodnění svého rozsudku.

[5] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Jde o institut výjimečný, jehož účelem je ochránit adresáta veřejné správy před případnými neodstranitelnými negativními následky aktu veřejné správy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2012, č. j. 2 As 132/2011 - 115, dostupné z www.nssoud.cz).

[6] Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje kumulativní splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výraznou disproportionalitu újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly, a 2) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem. Důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na konkrétní situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, jenž musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje a uvést její intenzitu. Stěžovatelem uvedená tvrzení musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu (resp. s napadeným správním rozhodnutím) obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[7] Pokud jde o splnění druhého zákonného předpokladu, tj. že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, soud vychází z povahy věci a z obsahu spisového materiálu a dále mj. i z vyjádření žalovaného, jehož úlohou je ze zákona hájit veřejný zájem na úseku dopravy.

[8] Je-li odkladný účinek přiznán, pozastavují se ty účinky napadeného správního rozhodnutí, které z povahy věci pozastavit lze (tj. uložené právní povinnosti nelze vynucovat, přiznaná oprávnění nelze uplatňovat, odejmutá oprávnění zůstávají zachována, atd.).

[9] Nejvyšší správní soud předesílá, že Magistrát města Karlovy Vary rozhodnutím ze dne 5. 10. 2015, č. j. 16241/OD-P/15 vyhověl žádosti stěžovatele podle § 83 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, a od právní moci tohoto rozhodnutí do doby nabytí právní moci rozhodnutí krajského soudu, odložil výkon svého rozhodnutí ze dne 23. 6. 2015. Jak již konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 6. 2009, č. j. 5 As 24/2009 - 58, „*Odložení výkonu rozhodnutí správním orgánem dle § 83 odst. 1 zákona o přestupcích nelze ztotožňovat s přiznáním odkladného účinku žalobě nebo kasační stížnosti za podmínky, které upravuje soudní řád správní. Navíc je třeba brát v potaz, že z hlediska § 83 odst. 1 zákona o přestupcích právní moci rozhodnutí krajského soudu, jímž byla žaloba zamítnuta a nebyla tedy shledána důvodnou, řízení ve věci přezkoumání žalobou napadeného správního rozhodnutí skončilo, předmětem řízení před Nejvyšším správním soudem o kasační stížnosti jakožto mimořádném opravném prostředku je již primárně nikoli přezkoumání rozhodnutí správního orgánu, ale rozhodnutí krajského soudu. Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je proto třeba posuzovat autonomně a prizmatem splnění požadavků kladených výše uvedenými ustanoveními soudního řádu správního.*“

pokračování

[10] Z výše uvedených tvrzení stěžovatele i z obsahu spisu soud dovodil, že újma hrozící stěžovateli je skutečná a intenzivní. Ztráta možnosti vykonávat dosavadní profesi taxikáře by stěžovatele bezpochyby značně poškodilo. Naproti tomu újma způsobená přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti třetím osobám zde z povahy věci nepřipadá v úvahu. Lze proto konstatovat, že první podmínka pro přiznání odkladného účinku splněna je. Odebrání řídicího oprávnění stěžovateli by mohlo představovat pro něj nepoměrně větší újmu, než která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by se výkon a jiné právní následky napadeného rozhodnutí odložily.

[11] Soud se dále zabýval otázkou, zda je splněna i druhá podmínka, tj. zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s veřejným zájmem. V daném případě připadá v úvahu veřejný zájem na zajištění bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích. V daném případě přiznání odkladného účinku „jen“ odsouvá účinky rozhodnutí žalovaného po dobu, kdy je zákonnost napadeného rozhodnutí přezkoumávána. Lze tedy konstatovat, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s veřejným zájmem.

[12] Protože obě zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku byly splněny, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení. Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku zároveň v žádném případě nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. července 2016

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu